

CUVÂNTUL

ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18

Abonamentul: . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In Americă . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor:
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația:
Str. Gr. Manolescu No. 13
BUCUREȘTI II

SUMARUL:

1. Rusalile
2. Dumnezeu este iubirea
3. Adunarea noastră
4. Lecțiuni Biblice

5. Cuvânt către surori
6. La Cuvântul Domnului
7. Ghetsimani, Golbota și Noul Ierusalim

8. Vindecări Divine
9. Incunoștiințare
10. Botezuri cu Duh Sfânt

Rusalile

Să fie binecuvântat Dumnezeu care ne-a păstrat viața până în aceste clipe când putem sărbători mărețul Praznic al Rusalilor sau al Pogorârei Duhului Sfânt. Într'adevăr, după Praznicul Nașterii și al Invierii Domnului Isus, locul prim il ocupă Praznicul Rusalilor. In acest Praznic mareț ne amintim despre aceea zi binecuvântată când Domnul Isus, luând dela Tatăl Duhul Sfânt cel făgăduit, L-a turnat peste ucenicii Săi și peste sufletele însetate după El.

Sufletele Credincioase.

Noi știm că, Domnul Isus înainte de a fi răstignit, a fost urmat de un grup de credincioși cărora printre alte învățături le-a dat și pe aceea că ei trebuie să aștepte „făgăduința Tatălui“ sau botezul cu Duhul sfânt. Acești credincioși ai lui Isus, au fost născuți din nou încă în timpul când El era cu ei, fiindcă ei au primit Cuvântul Lui. Ei aveau și unele puteri în lucrarea care erau trimiși ca să o îndeplinească. Dar le lipsea botezul Duhului Sfânt. „Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.“ Ioan 7:39. Era deci de lipsă ca Isus să meargă din mijlocul lor, pentruca apoi să vină Duhul Sfânt, care să-i învețe, mângăie, întărească, conducă, etc. etc. Ioan 16:7.

O grea cădere.

Ucenicii Domnului Isus credeau că El va ridica din

„Și iată că voi trimete peste voi făgăduința Tatălui Meu.“ Luca 24:49. „Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.“ Fapte 1:5.

nou Impărăția lui Israil. Ei credeau că Domnul Isus va să fie un împărat lumesc și va izbăvi pe Israil din mână neamicilor săi cărora era supus. Acest lucru il vedem că il susțineau chiar și la înălțarea Domnului. Fapte 1:6. De aceea odată cu răstignirea și moartea Domnului Isus, speranța lor s'a spulberat. Ei nu mai putură vedea în El pe Acela pe care il văzuseră mai înainte și despre care spusese că este „Fiul Dumnezeului Celui viu.“ Decât văzură numai un om, care a murit ca și ceilalți oameni. Din această cauză, ei începură a se lepăda de El, ba unii merseră atât de departe încât se lepădară de El cu jurământ. Iar în glorioasa zi a invierii, când li se aduce vestea că El este viu, ei nu cred. După cuvântul Domnului, ei s'au risipit fiecare la ale lui.

Timpul acesta de grea încercare și de ispită în care au ajuns, le-a fost prezis mai înainte de Domnul când zice: „Simone, Simone, Satana v'a cerut să vă cearnă ca grâul. Dar Eu m'am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta; și tu după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi.“ Luca 22:31-32. Oricum am voi să spunem despre ei, trebuie să recunoaștem că odată cu răstignirea Domnului Isus, ucenicii Lui, au suferit o grea cădere. Petru, cel căruia Dumnezeu-Tatăl i-a descoperit mai înainte pe Isus, Fiul Său, a ajuns ca să aibe nevoie acum de a se întoarce din nou la Dumnezeu. Și apoi după ce se va fi întors el, să întărească pe ceilalți frați ai lui, sau pe ceilalți credincioși.

Duhul Sfânt al lui Hristos.

Cum ucenicii Domnului a suferit căderea de care vorbim mai sus, ei au trebuit readuși iarăși la locul și poziția în care erau mai înainte. Făgăduințele lui Dumnezeu trebuiau din nou reînnoite față de ei, și ceva mai mult, trebuiau să primească o putere care să-i întărească pentru a putea stărui după „făgăduința Tatălui.” Pentru aceea Domnul Isus în seara zilei când a înviat, suflă asupra lor și le zice : „Luați Duh Sfânt !” Ioan 20 : 22.

Odată ce ucenicii lui Isus primiră Duh din Duhul Lui, odată ce făgăduințele Sale fuseseră din nou reînnoite față de ei și odată ce ei fuseseră pe deplin încredințați că El este viu, ei își dobândiră credința și prin Duhul Lui care este Duhul dragostei, și începură a se ruga împreună și nu mai sezură risipiți fiecare la ale Sale. Ioan 20 : 26 etc. Ce poruncă aveau ei acum ? Porunca de a stărui după botezul Duhului Sfânt. Dacă Duhul Sfânt care este a treia Pe-soană din Dumnezeire lipsea din viața lor, ei nu puteau înfrunta valurile și urgiile acestei lumi și cădeau din nou în necredință. Ei rămăneau niște orfani în lume cari ar fi fost seduși și târâți în rătăcire așa după cum sunt niște copii orfani și minori. Dar a trebuit să vină Duhul Sfânt și ca o mamă bună, să-i umplă de putere, să-i învețe în neștiință, să-i conducă când nu cunosc calea, să-i mângâie când se află în necazuri și dureri, să-i ajute când sunt slabi, etc.

Botezul cu Duhul Sfânt.

Nașterea din nou și Duhul Sfânt din ziua Invierii, i-a silit pe apostoli să asculte porunca Domnului și să stăruiască într-una pentru a primi botezul Duhului Sfânt. Pentru că nu se poate ca cineva fiind născut din nou și fiind călăuzit de Duhul Domnului Isus, să refuze stăruința după botezul cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duh Sfânt este o poruncă a Domnului Isus, și cum așa putea eu să spun altora că sunt născut din nou când nesocotesc poruncile Domnului ? Că doară nașterea din nou se arată tocmai în faptul că păzesc Cuvântul Domnului.

La zece zile după înălțarea Domnului Isus, Iudeii prăznuiau praznicul Cincizecimeii descris în Lev. 23 : 15—21. La acest Praznic s'au adunat la Ierusalim o mulțime de Iudei din toate părțile și de printre toate neamurile. În timpul când ei petreceau în rugăciuni — după datina Legii — la Templul cel mareț, zidit de Solomon, la o parte în Ierusalim, într-o casă, erau adunate cele 120 de suflete cari au ascultat porunca Domnului și cari stăruiau în rugăciune să primească botezul Duhului Sfânt. Și iată, deodată se petrece o mare minune. „A venit din cer un sunet ca vijitiul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s'au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duhul Sfânt și au început a vorbi în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.” Fapte 2 : 2—4. Mulțimea Iudeilor dela Templu, atrasă de sunetul auzit, se îndreptă spre casa unde erau cele 120 de suflete adunate, și rămâne încremenită neputându-se dumeri despre cele ce vedeau și auzeau. Niște oameni pe cari ei îi știau din

Galileia vorbesc „lucrurile minunate ale lui Dumnezeu”, în limbile diferitelor popoare de pe pământ. Iată că deodată însă se ridicară și aceia cari se crezuseră destul de înțelepți pentru ca să găsească deslegarea lucrului și ei ziseră : „Sunt plini de must” (beți).

Ucenicii cei ce mai înainte stătură cu ușa încuiată, și Petru cel fricos de altădată, care a tăgăduit pe Domnul de frică, acum începe a mărturisii cu toată îndrăzneala despre lucrarea care s'a întâmplat cu ei. Ei au arătat că aceasta este lucrarea vestită mai dinainte de proroci pe care Isus cel omorât de Iudei și înviat prin puterea lui Dumnezeu, după ce S'a înălțat la cer, a dus-o la îndeplinire turnând asupra lor Duhul Sfânt Cel făgăduit. La vestirea lui plină de putere, se întorc la Dumnezeu și primesc pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal, botezându-se în Numele Lui, aproape trei mii de suflete.

Erezii și răstălmăciri.

După cum lucrarea Domnului Isus Hristos a fost atribuită unui du rău, după cum ea n'a fost înțeleasă de oamenii firești sau trupești și după cum ea a fost hulită și disprețuită de cei neștiutori și interesați, tot la fel a fost și lucrarea Duhului Sfânt. Dacă lucrarea Duhului Sfânt ar fi fost disprețuită, numai în ziua Rusaliilor și astăzi ar fi bineprivity, n'am avea nimic de zis. Era cu putință că oamenii din ziua Rusaliilor să disprețuiască lucrarea fiindcă nu au mai văzut-o și fiindcă se manifesta prin niște oameni cari adorau pe Isus pe care Iudeii îl urau de moarte. Astăzi însă când lucrarea Duhului Sfânt este disprețuită de oameni cari zic că cred în Isus și se numesc creștini, lucrul e cu mult mai greu și mai dureros.

Lucrarea Duhului Sfânt este astăzi atribuită de cei mulți ca lucrarea unui duh rău. Creștinismul modern de astăzi nu poate înțelege felul de lucrare a Duhului Sfânt cu Domnul Isus, cu apostolii și cu prorocii. Semnele, fenomenele și manifestările Duhului Sfânt, sunt pentru cei mulți din zilele noastre o nebunie sau produsul unui duh rău. Cum însă lucrul acesta nu poate mulțumi pe un suflet care voiește a fi pe deplin încredințat de mântuirea sa, unii oameni au apucat a răstălmăcii Cuvântul lui Dumnezeu pentruca în felul acesta se poată amăgi pe cei lesne crezători. Și pentru ca cititorul nostru să poată avea o lumină despre aceste lucruri, prin harul și mila Domnului — vom vorbi despre câteva și le vom pune în fața Cuvântului lui Dumnezeu, care este asemenea unei oglinzi care ne arată și descoperă totul.

Unii învață că, în ziua Rusaliilor era necesară vorbirea în limbi fiindcă apostolii trebuiau să predice Evanghelia diverselor popoare adunate la Ierusalim. Astăzi însă când Evanghelia să predică fiecărui popor în limba lui maternă, nu mai este nevoie de un botez cu Duh Sfânt în care să fie și vorbirea în limbi. Ei zic că vorbirea în limbi nu este și nici nu poate fi semnul botezului cu Duh Sfânt.

Cuvântul lui Dumnezeu ne arată că, cu ocazia Praznicului evreesc niciunul dintre Neamuri nu s'a dus să se se închine la Ierusalim, afară de puținii proseliți din Roma. Toți cei adunați erau Iudei. Fapte 2 : 5. Când Petru predică pe Isus, îl predică Iudeilor. v. 32. De ce ar fi lăsat el afară pe Neamuri dacă ar fi fost și ei acolo ?! Apoi cum putea el să se adreseze către Neamuri cu cuvintele „voi L-ați răstignit ?” v. 23, căci nu

Duhul Sfânt al lui Hristos.

Cum ucenicii Domnului a suferit căderea de care vorbim mai sus, ei au trebuit readuși iarăși la locul și poziția în care erau mai înainte. Făgăduințele lui Dumnezeu trebuiau din nou reînnoite față de ei, și ceva mai mult, trebuiau să primească o putere care să-i întărească pentru a putea stăruia după „făgăduința Tatălui.” Pentru aceea Domnul Isus în seara zilei când a înviat, suflă asupra lor și le zice: „Luați Duh Sfânt!” Ioan 20:22.

Odată ce ucenicii lui Isus primară Duh din Duhul Lui, odată ce făgăduințele Sale fuseseră din nou reînnoite față de ei și odată ce ei fuseseră pe deplin încredințați că El este viu, ei își dobândiră credința și prin Duhul Lui care este Duhul dragostei, și începură a se raga împreună și nu mai șezură risipiți fiecare la ale Sale. Ioan 20:26 etc. Ce poruncă aveau ei acum? Porunca de a stăruia după botezul Duhului Sfânt. Dacă Duhul Sfânt care este a treia Pe-soană din Dumnezeire lipsea din viața lor, ei nu puteau înfrunta valurile și urgiile acestei lumi și cădeau din nou în necredință. Ei rămăneau niște orfani în lume cari ar fi fost seduși și târâți în rătăcire așa după cum sunt niște copii orfani și minori. Dar a trebuit să vină Duhul Sfânt și ca o mamă bună, să-i umplă de putere, să-i învețe în neștiință, să-i conducă când nu cunosc calea, să-i mângâie când se află în necazuri și dureri, să-i ajute când sunt slabi, etc.

Botezul cu Duhul Sfânt.

Nașterea din nou și Duhul Sfânt din ziua Invierii, i-a silit pe apostoli să asculte porunca Domnului și să stăruiască într-una pentru a primi botezul Duhului Sfânt. Pentru că nu se poate ca cineva fiind născut din nou și fiind călăuzit de Duhul Domnului Isus, să refuze stăruința după botezul cu Duhul Sfânt. Botezul cu Duh Sfânt este o poruncă a Domnului Isus, și cum așa putea eu să spun altora că sunt născut din nou când nesocotesc poruncile Domnului? Că doară nașterea din nou se arată tocmai în faptul că păzesc Cuvântul Domnului.

La zece zile după înălțarea Domnului Isus, Iudeii prăznuiau praznicul Cincizecimei descris în Lev. 23:15—21. La acest Praznic s'au adunat la Ierusalim o mulțime de Iudei din toate părțile și de printre toate neamurile. În timpul când ei petreceau în rugăciuni — după datina Legii — la Templul cel mare, zidit de Solomon, la o parte în Ierusalim, într-o casă, erau adunate cele 120 de suflete cari au ascultat porunca Domnului și cari stăruiau în rugăciune să primească botezul Duhului Sfânt. Și iată, deodată se petrece o mare minune. „A venit din cer un sunet ca vijitiul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s'au așezat câte una pe fiecare din ei. Și toți s'au umplut de Duhul Sfânt și au început a vorbi în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.” Fapte 2:2—4. Mulțimea Iudeilor dela Templu, atrasă de sunetul auzit, se îndreptă spre casa unde erau cele 120 de suflete adunate, și rămăne încremenită neputându-se dumeri despre cele ce vedeau și auzeau. Niște oameni pe cari ei îi știau din

Galileia vorbesc „lucrurile minunate ale lui Dumnezeu”, în limbile diferitelor popoare de pe pământ. Iată că deodată însă se ridicară și aceia cari se crezuseră destul de înțelepți pentru ca să găsească deslegarea lucrului și ei ziseră: „Sunt plini de must” (beți).

Ucenicii cei ce mai înainte stătură cu ușa încuiată, și Petru cel fricos de altădată, care a făgăduit pe Domnul de frică, acum începe a mărturisi cu toată îndrăzneala despre lucrarea care s'a întâmplat cu ei. Ei au arătat că aceasta este lucrarea vestită mai dinainte de proroci pe care Isus cel omorât de Iudei și înviat prin puterea lui Dumnezeu, după ce S'a înălțat la cer, a dus-o la îndeplinire turnând asupra lor Duhul Sfânt Cel făgăduit. La vestirea lui plină de putere, se întorc la Dumnezeu și primesc pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal, botezându-se în Numele Lui, aproape trei mii de suflete.

Erezii și răstălmăciri.

După cum lucrarea Domnului Isus Hristos a fost atribuită unui du rău, după cum ea n'a fost înțeleasă de oamenii firești sau trupești și după cum ea a fost hulită și disprețuită de cei neștiutori și interesați, tot la fel a fost și lucrarea Duhului Sfânt. Dacă lucrarea Duhului Sfânt ar fi fost disprețuită numai în ziua Rusaliilor și astăzi ar fi bineprivityă, n'am avea nimic de zis. Era cu putință că oamenii din ziua Rusaliilor să disprețuiască lucrarea fiindcă nu au mai văzut-o și fiindcă se manifesta prin niște oameni cari adorau pe Isus pe care Iudeii îl urau de moarte. Astăzi însă când lucrarea Duhului Sfânt este disprețuită de oameni cari zic că cred în Isus și se numesc creștini, lucrul e cu mult mai greu și mai dureros.

Lucrarea Duhului Sfânt este astăzi atribuită de cei mulți ca lucrarea unui duh rău. Creștinismul modern de astăzi nu poate înțelege felul de lucrare a Duhului Sfânt cu Domnul Isus, cu apostolii și cu prorocii. Semnele, fenomenele și manifestările Duhului Sfânt, sunt pentru cei mulți din zilele noastre o nebunie sau produsul unui duh rău. Cum însă lucrul acesta nu poate mulțumi pe un suflet care voiește a fi pe deplin încredințat de mântuirea sa, unii oameni au apucat a răstălmăcii Cuvântul lui Dumnezeu pentru că în felul acesta se poată amăgi pe cei lesne crezători. Și pentru ca cititorul nostru să poată avea o lumină despre aceste lucruri, prin harul și mila Domnului — vom vorbi despre câteva și le vom pune în fața Cuvântului lui Dumnezeu, care este asemenea unei oglinzi care ne arată și descoperă totul.

Unii învață că, în ziua Rusaliilor era necesară vorbirea în limbi fiindcă apostolii trebuiau să predice Evanghelia diverselor popoare adunate la Ierusalim. Astăzi însă când Evanghelia să predică fiecărui popor în limba lui maternă, nu mai este nevoie de un botez cu Duh Sfânt în care să fie și vorbirea în limbi. Ei zic că vorbirea în limbi nu este și nici nu poate fi semnul botezului cu Duh Sfânt.

Cuvântul lui Dumnezeu ne arată că, cu ocazia Praznicului evreesc niciunul dintre Neamuri nu s'a dus să se închine la Ierusalim, afară de puținii proseliți din Roma. Toți cei adunați erau Iudei. Fapte 2:5. Când Petru predică pe Isus, îl predică Iudeilor. v. 32. De ce ar fi lăsat el afară pe Neamuri dacă ar fi fost și ei acolo?! Apoi cum putea el să se adreseze către Neamuri cu cuvintele „voi L-ați răstignit?” v. 23, căci nu

Neamurile au răstignit pe Domnul Isus. I Tesal. 2 : 15. Și cine erau cei de departe despre cari vorbește în v. 39 ? Astfel stând lucrurile, reese destul de limpede că intenția Duhului Sfânt nu era ca în ziua Rusaliilor să predice Evanghelia Neamurilor, fiindcă e'le nici nu erau acolo. Căci dacă vorbirea în limbi s'a dat pentru predicarea Evangheliei ce'lor de altă limbă și de altă națiune, atunci nu ar fi avut nici un rost nici când a primit Corneliu botezul cu Duhul Sfânt și nici când L-au primit cei doisprezece ucenici din Efes. Ap. Petru s'a dus fiind trimis de Duhul Sfânt ca să-i predice lui Corneliu și n'a avut lipsă să-i predice Corneliu. La fel Pavel a predicat celor doisprezece ucenici din Efes și nu a avut trebuință să-i predice ei lui. Fapte 10 : 44—46. 19 : 1—6. Deci a afirma că, vorbirea în limbi la botezul cu Duhul Sfânt s'a dat pentru predicarea Evangheliei, este și rămâne o erezie. Cuvântul lui Dumnezeu arată clar, că ea a fost semnul după care au fost cunoscuți cei care au primit Duhul Sfânt. Fapte 10 : 44—46. Deci se poate spune că cineva a primit botezul Duhului Sfânt, fără vorbirea în limbi, dar nu pe bază biblică.

Sunt alții cari învăță că ei au primit botezul cu Duh Sfânt odată cu nașterea din nou. Ei l-au primit prin credință. Cuvintele dela Luca c. 11 : 13 în care Domnul arată stăruința în cerere după Duhul Sfânt. ei zic că a avut locul numai până la Rusalii, de atunci toți cei care cred sunt botezați cu Duhul Sfânt la nașterea din nou prin credință.

Afirmația aceasta pusă în fața Cuvântului lui Dumnezeu, aparține tot ereziilor, și este numai o răstălmăcire a Scripturii. Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu arată lămurit că una este nașterea din nou și alta este botezul cu Duhul Sfânt. O persoană este născută din nou atunci când a primit Cuvântul. Or dacă botezul Duhului Sfânt se primește odată cu nașterea din nou, de ce nu l-a primit așa și credincioșii din Samaria ?! Fapte 8 : 14—17. Și de ce nu l-a primit așa și cei doisprezece ucenici din Efes, fiindcă ei crezuseră mai înainte ? Fapte 19 : 1—7.

Cuvântul Domnului prin care învăța stăruința după Duhul Sfânt, nu era pentru timpul cât El a învățat ci pentru timpul după înălțarea Lui. Ioan 7 : 39. Iar dacă am crede că numai cele 120 de suflete aveau trebuință a-L cere prin stăruință și rugăciune, tot înșalați suntem, fiindcă și după ziua Cincizecimei, au fost alții cari L-au primit prin rugăciune și stăruință ; și nu numai prin credință, decât prin credință și stăruință în rugăciune. Fapte 8 : 17. 19 : 6. etc.

Sunt apoi alții cari învăță că ei au primit Duhul Sfânt când s'a pus mâinile pe ei din partea oarecărui botezător. Dar ei nu au nici un semn și nicio dovadă că L-au primit. Și singuri nu știu dacă L-au primit sau ba.

Fraților, să nu ne lăsăm prinși în lațurile de amăgire. Noi știm că atunci când am primit Cuvântul lui Dumnezeu, am avut ca semn curățirea lăuntrică și părăsirea păcatului. Care ne-a fost semnul acum când și-a pus botezătorul mâinile peste noi ? Când apostolii au primit Duhul Sfânt, toți cei prezenți au văzut și auzit. Fapte 2 : 33. Fapte 2 : 33. Când au primit samaritenii cari crezuseră, cei ce erau de față au văzut. Fapte 8 : 18. Când au primit cei din casa lui Corneliu, au știut cei din jurul lor. Fapte 10 : 44—46.

Am scris aceste lucruri de ma isus, pentru ca orice suflet sincer credincios și doritor după adevăr să nu se lase amăgit de nici o învățătură care nu duce și nu se u-

nește cu învățătura Bibliei, pentru că nu cumva să ajungă nemântuit. Pentru că dacă cineva nu crede Evanghelia așa cum a fost predicată de Sfinții Apostoli, are o credință zadarnică. I Cor. 15 : 1—2. Mai sunt încă și alte învățături greșite cari se fac în legătură cu botezul Duhului Sfânt, dar cel ce voiește a urma drept pe drumul Evangheliei, este ferit de ele fiindcă „Cel născut din Dumnezeu îl păzește.“ I Ioan 5 : 18.

„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?“

Iată întrebarea cea mare care se pune astăzi diferitelor grupări de credincioși. Iată întrebarea cea mare la care este obligat să răspundă fiecare credincios. Chiar dacă astăzi am căuta să trecem peste această întrebare, eu sunt sigur că în ziua de judecată nu o vom putea ocoli, ci va trebui să dăm un răspuns fie afirmativ fie negativ.

Va zice cineva : „De ce este de lipsă ca eu să fiu botezat cu Duhul Sfânt? Eu mă aflu foarte bine că sunt născut din nou și prin urmare sunt mântuit ?

Eu nu cred că un suflet care spune că este născut din nou dar nu stăruiește după botezul Duhului Sfânt are această naștere. Pentru că acela care este născut din nou, tocmai nașterea din nou îl îndrumă spre a stăruii după botezul Duhului Sfânt. Nu se poate ca copilul să se mulțumească numai cu nașterea și să nu crească și să se întărească. Dacă trupe te copilul după ce s'a născut în lume are lipsă ca să se întărească și să crească ca să primească putere, tot la fel copilul duhovnicesc. El după ce s'a născut din nou are lipsă ca să crească să se întărească până când e te într'at în armata lui Hristos și trimes să lupte împotriva duhurilor rele din înălțimi. Noi vedem foarte mulți credincioși cari merg înapoi cu sfințenia vieții. Și din ce cauză ? Din cauza că nu a uvoit a merge cu Hristos înainte ; nu au voi a crește în El și nu au voit a stăruii să primească adevăratul botez cu Duh Sfânt ci s'au mulțumit numai cu o parte din mântuire. Astfel ei după ce s'au depărtat puțin de lume, au ajuns să se reîntoarcă iarăși în ea.

„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?“ Această întrebare a pus-o odinioară apostolul Pavel unor credincioși în viața cărora desigur el a văzut ce a e nu i-a convenit. Oare dacă acest Pavel ar trăi în zi'e de azi și ar intra printre grupurile de credincioși și le ar pune această întrebare, câți ar putea să-i răspundă ? Eu cred că el ar întâlni unele răspunsuri neincere și fără bază biblică. Acela cărora le-a pus întrebarea atunci au fost sinceri, au mărturisit adevărul și prin aceasta au ajuns a primi ceea ce nu aveau până aci ; botezul cu Duhul Sfânt.

Scumpe suflete ! Tu ai mare nevoie de a primi botezul Duhului Sfânt. Dacă mântuirea s'ar putea primi fără el, Domnul Isus nu l-ar fi dat. Eu cred că un suflet care stăruiește după El, fiind născut din nou, dacă ar trece din viață, poate fi mântuit, chiar dacă nu l-a primit. Nu cred însă într'o mântuire care respinge botezul Duhului Sfânt, sau măcar nu stăruiește după El. Pentru că cine a crezut în Domnul este obligat să stăruiască după botezul Duhului Sfânt.

Botezul Duhului Sfânt este putere alui Dumnezeu.

Fapte 1 : 8. Luca 24 : 49. Biserica este Corpul Domnului Isus. Efes. 1 : 22—23. Or, Biserica în calitate de Corp al lui Isus, trebuie să lucreze lucrurile Lui până când vine El. Deci Biserica lui Hristos trebuie să fie îmbrăcată cu putere de sus, pentru că lipsită de putere nu poate lucra. Deci iată cele ce a pus Dumnezeu în Biserica Fiului Său. „Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea prooroci; al treilea, învățători; apoi pe cei ce au darul minunilor; apoi pe cei ce au darul tămăduirilor, ajutorărilor, cârmuirilor și vorbirii în felurite limbi,” I Cor. 12 : 28.

Dumnezeu a binevoit să facă o deosebire între credincioși și necredincioși. El a voit să arete cine este îmbrăcat cu putere de sus și cine nu. Noi vedem în Sf. Scriptură că cei doisprezece ucenici din Efes, au crezut mai înainte de a-i vizita Pavel, dar în acel timp nu aveau botezul cu Duhul Sfânt. La fel cu cei din Samaria, ei au crezut și s'au botezat la predicarea lui Filip, dar nu aveau botezul cu Duh Sfânt. Domnul Isus Hristos

ne arată că numai pe aceia îi consideră El de credincioși ai Lui, cari sunt îmbrăcați cu putere de sus sau botezați cu Duhul Sfânt, pentru că El zice: „Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor năvăli.” Marcu 16 : 17—18. Pe unii ca aceștia El îi trimete să-I fie martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria și până la marginile pământului. Fapte 1 : 8. Iar celorlalți credincioși cari n'au primit această putere, le poruncește Domnul, să nu se depărteze de Ierusalim ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui 1 : 4. Luca 24 : 49.

Toată slava să fie a lui Dumnezeu, în Domnul Isus. Amin.

[Gh. Bradin

Dumnezeu este iubirea

Știința sfinților se împarte în două ramuri, dintre care: una Biblică și alta spirituală. Ioan 16 : 12—13. Această știință spirituală, în acord cu Biblia, ne învață că, Dumnezeu este iubirea. I. Ioan 4 : 8. După cum prin studiul acestei științe spirituale, aflăm să-L cunoaștem ca iubire, tot asemenea aflăm că un individ este supus pedeselor atâta timp cât el persistă în săvârșirea păcatului. Iertarea păcatelor de către Dumnezeu, constă în distrugerea păcatului și în înțelegerea spirituală, care izgonește răul. Dar crezarea în păcat, este pedesită de Dumnezeu atâta timp cât dăinuește această crezare. Înțelegerea spirituală a omului, după cum îl făcuse Dumnezeu, perfect, eliberează gândirea de crezarea în rău, astfel învățând pe om să vadă pe toți copiii lui Dumnezeu, ca copii reali, îl pregătește să poată ierta așa, cum el ar vrea să fie iertat.

Există o normă de iertare și anume: aceia stabilită de Domnul nostru Isus Hristos când era pe cruce. Isus s'a rugat pentru ucei ce îl persecutau: „Tată iartă-i, căci nu știu ce fac.” Luca 24 : 34. Datorită acestei norme, un individ, care dorește mântuirea și căruia i-a întreprins acest exemplu dumnezeiesc, este să erte din toată inima, în mod liber. Pentru un astfel de om aceasta nu este greu, fiindcă iubirea lui atinge pe toți cei din jur, cu un interes de frate; și el nu întreține nici un gând de ură, față de cei ce interpretează în mod greșit, gestul lui de iubire. Pentru un asemenea om, nedreptatea făcută arată doar marea necesitate de gândire dreaptă în lumea aceasta. Ea-i servește ca un imbold spre a căuta o mai adâncă realizare a iubirii.

Domnul Isus a fost un veșnic ajutor pentru omenire. El n'a cunoscut diferență de clasă, în fața lui n'a existat nimenea prea slab, nimenea prea josnic, nimenea prea păcătos, la care El să nu fie gata a întinde mâna și să-l conducă spre libertate. Toți au nevoie de încurajare și toți trebuie să ierte, pentru că toți au nevoie să fie iertați, fiindcă, omeneste vorbind, toți au abuzat

de gloria lui Dumnezeu. Dumnezeu; Tatăl și Fiul, sunt una în ființă, prin urmare copiii Lui nu pot să nutrească un asemenea cuget, care nu voințe să ierte. Dumnezeu iubeste, iartă și binecuvintează pe toți, deci și omul, creațiunea lui Dumnezeu, trebuie să reflecteze această iubire, care să-l determine a iubi și ierta totul.

Mai există îndoială asupra datoriei de a ierta? Omul, asemănare a lui Dumnezeu, este reflexiunea minți divine și inevitabil trebuie să cunoască numai ceace cunoaște Dumnezeu. Cu cât ne apropiem mai mult de conștiința divină, cu atât mai clar va fi descernarea lucrurilor reale, fiindcă mintea este fără de limite și cunoaște totul.

Dacă în aplicarea acestui adevăr al științei spirituale, noi dorim sincer să ajungem la termeni pretinști cu fratele nostru, pentru care a murit Hristos, —indiferent de greșala dela început, a noastră sau a fratelui nostru, — Dumnezeu ne va călăuzi spre împăcare și iertare.

Noi cetim că Iacob a căpătat prin șiretenie dreptul de prim născut, al fratelui său și când ispita de înșelăciune și viclenie, a cucerit binecuvântarea fratelui său; sentimentul său de om vinovat i-a pricinuit starea mentabilă de frică. În urma acestui fapt, îl vedem pe Iacob care a fost învățat să se închine numai unui singur Dumnezeu, că mai târziu, când era să se întâlnească cu fratele său, i se închină acestuia, ca semn al dorinței isale, de a se împăca cu el. „Iată un om puternic s'a luptat cu el până în zori, chiar până când el a văzut pe Dumnezeu, față în față” și prin această înțelegere spirituală, vedem, că frații au fost împăcați. Distrugerea pretențiilor minți muritoare; prin știința spirituală, vine atunci când omul se supune acestei științi.

Omul trebuie să învețe cum să se ierte pe sine, cum să-și câștige libertatea dela starea de regrete ori de condamnare de sine. Asemenea starea de gândire nu îmbunătățește trecutul și nici nu ajută să înainteze

Cuvânt către surori

Urmare

„Casa și averea le moștenim dela părinți, dar o nevastă pricepută este un dar dela Dumnezeu.“ Prov. 19 : 14. „Ea veghează asupra celor ce se retruc în casa ei, și nu mănâncă pâinea Ieneviei.“ Prov. 31 : 27.

Deci scumpă soră care ai căpătat harul înaintea lui Dumnezeu ca să crești fice caută să crești din ele niște odrasle spre mărirea lui Dumnezeu și pentru binecuvântarea generațiunei viitoare. O mamă, care nu se îngrijește mai mult decât să împodobească pe fiica ei cu tot felul de podoabe și caută să o facă astfel plăcută lumii, aceea face din viitorul fiicei sale o băjocură. Ea lasă ca acest viitor care ar putea să fie o binecuvântare atât pentru e așa mamă cât și pentru fiica ei și totodată pentru întreaga societate, să servească mai degrabă ca un blăstăm. Curând sau mai târziu o astfel de fiică crescută fără grijă și lăsată numai în voia plăcerilor și podoabelor, ajunge o rușine pentru aceea care anăscut-o, o nenorocită pentru ea însăși și o plagă pentru familie și societate. Pentru că din copilele crescute fără grijă ies mai târziu femeile ușurate, limbute, clevetitoare, lenese, hoafe, etc.

Am văzut în viața mea unii pomișori tănări de neam ssau soiu ales legați de un par care este băgat în pământ lângă ei. Și atunci m'am cugetat că așa trebuie să fie lângă o copilă tănără sfaturile, îndemmurile și muștrările mamei sale, un par care să o ocrotească atunci când vânturile furioase ale lumii acesteia caută a o rupe și arunca la pământ. Solomon zice: „Cel ce cruță varga urăște pe fiul său.“ Eu cred că aceea mamă care tace la lucrurile rele ale copilei sale și nu i-a măsurile de îndreptare impuse de Cuvântul lui Dumnezeu, o face aceasta pentru că își urăște copila sau fiica.

În lume sunt astăzi o mulțime de divorțuri; și din ce cauză? Pentru că atât fata cât și feciorul cari se căsătoresc împreună n'au fost învățați calea lui Dumnezeu. O copilă necrescută după voia lui Dumnezeu și ne-deprinsă cu lucrările casnice, în loc de a fi pentru viitorul ei soț o binecuvântare și o coroană pe capul lui, este mai degrabă o plagă și un putregaiu în oa-sele lui.

Sunt puți părinți care se luptă ca să facă avere și să dea copilei lor zestre atunci când se mărită. Dar la aceea puțini să gâdesc că, cea mai mare zestre pe care ar putea-o ei da, este creșterea copilei lor în frica și temere de Dumnezeu. Am văzut în viața mea divorțuri atât între cei săraci cât și între cei bogați. Și am văzut trai efricit atât între cei bogați cât și între cei săraci. Și atunci mi-am zis: Fericirea nu vine în urma sărăciei dar nici în urma bogăției, ci fericirea este rodul înțelepciunei și al temerei de Dumnezeu. Pe lângă aceste am văzut și astfel de tănări cărora le-a rămas frumoasă zestre del apărinți dar nefiind crescuți cu înțelepciune, în scurtă vreme și-au măcinat-o toată. Și am văzut tănări fără zestre dela părinți dar crescuți cu înțelepciune, având toate cu îndestulare. Pentru că cea mai mare comoară care se poate da unor tineri, este creșterea aleasă. Prov. 4 : 3—27.

Am văzut și așa persoane cari până când au fost nemăritate, n'au avut altă grijă decât să se împodobească în fel și chipuri ca să poată fi plăcute și atrăgătoare pentru lume, dar odată ce s'au măritat s'au prăbușit cu totul, pentru că n'au știut nici lucrurile să și le conducă dar nici să fie supuse bărbaților lor.

Am scris toate aceste fiindcă am dorit și doresc din toată inima mea ca surorile noastre să-și dea toată silința ca să crească din copilele lor niște odrasle spre mărirea lui Dumnezeu și spre bucuria și fericirea celor din jurul lor. Pentru că eu sunt pe deplin convinsă că părinții cari au copii și nu-i cresc după voia lui Dumnezeu, vor fi răspunzători pentru sufletul lor în ziua judecării. Copilul arată credincioșia părinților. Pentru că: „Fiul nu poate face nimic dela Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând...“ Ioan 5 : 19. I Tim. 5 : 8.

Rog pe Domnul să binecuvinteze pe iubii noștri frați și surori ca ei să-și poată crește copiii în frică și temere de Dumnezeu.

La Cuvântul Domnului

„Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n'am prins nimic; dar la Cuvântul Tău voi arunca mrejele!“ Luca 5 : 5.

Cuvintele din acest text ne amintesc despre aceea noapte când unii dintre cei ce mai târziu deveniră ucenicii Domnului, s'au ostenit toată noaptea ca să prindă pește și n'au prins nimic. Dimineața însă când Domnul Isus să suie într'una din aceste două corăbii cari erau acolo și după ce își termină cuvântarea, le prounește ca să depărteze corabia la adânc și să arunce mrejele pentru pescuire. Sermanii oameni s'au ostenit o noapte înzădar, nu mai aveau speranța de a prinde pește, dar fiindcă această poruncă a venit dela „Învățătorul“ n'au voit să-i refuze cuvântul. Astfel au aruncat mrejele. Și ce s'a întâmplat? O mare minune. Deși înainte se osteniseră toată noaptea, acum în puțină vreme, prinseră atâta mulțime de pește, încât chemară și pe tovarășii lor din cealaltă corabie, le umplură pe amândouă și erdau atât de încărcate că au început să se afunde.

Oamenii aceștia deveniră apostoli de mai târziu ai Domnului Isus. Prin această lecție, Domnul a voit să-i învețe că toată truda și osteneala lor vor fi zădarnice atunci când nu sunt făcute „la Cuvântul Domnului.“ Ei au devenit pescari de oameni. Ei au trebuit să prindă oameni și să-i aducă la Dumnezeu. Ei trebuia să crească pe acești oameni în cele duhovnicești. Și dacă aceasta nu o făceau „la Cuvântul Domnului“ se puteau osteni degeaba o viață întreagă că nu făceau nici o ispravă.

În Biserica lui Dumnezeu sunt mai multe slujbe și pentruca cei ce sunt însărcinați cu lucrul în aceste slujbe să aibe efect în lucrare, ei trebuie să facă totul „la Cuvântul Domnului.“ Sunt unii cari nu înțeleg acest lucru și cari se ostenesc degeaba, ba târziu se străpung singuri cu o mulțime de dureri. Deci nu-i destul a avea o însărcinare și a lucra în ea, decât trebuie să facem lucrul „la Cuvântul Domnului.“ Am auzit pe cineva văitându-se că deși pune toate eforturile, deși se ostenește necurmat în lucrare, totuș nu se mai întoarce nimenea la Dumnezeu în comună; cu alte cuvinte nu prinde nici un pește. Am crezut că cauza trebuie să fie tocmai aceea că nu o face lucrarea „la Cuvântul Domnului.“ Și într'adevăr, nu m'am înșelat.

Sermanul om predica dar nu la Cuvântul Domnului. Învăța „muștra, îndemna, îmbărbăta, etc. dar toate aceste nu le făcea „la Cuvântul Domnului.“

Scumpe frate „care ai primit harul dela Dumnezeu să ocupi o slujbă oarecare în Biserica lui Dumnezeu. Stai în loc și te cugetă serios că toată osteneala ta va fi zădarnică atunci când nu lucră „la Cuvântul Domnului.“ Să nu crezi niciodată că Dumnezeu nu are suflete în comuna ta, ci să crezi că trebuie să fie o greșală în lucrarea ta. Tu predici Evanghelia, și în loc să se întoarcă suflete la mântuire, mai degrabă auzi că și dintre cei întorși se potecnesc unii. Știi cei cauza? Că nu ai predicat „la Cuvântul Domnului.“ Te-ai cugetat mai înainte ca să poți vorbi plăcut și la inima ascultătorilor și nu te-ai cugetat să predici după cum îți poruncește Domnul. Se întâmplă că să îndemni, să sfătuiesti, să înveți, să mustri, etc., și la toate acestea să nu vezi nici un progres și nici o binecuvântare. Știi ce-i cauza? Că nu le-ai făcut „la Cuvântul Domnului.“

Încearcă mai întâi și te deprinde să faci totul „la Cuvântul Domnului“, și vei vedea progresul. Dar când faci „la Cuvântul Domnului“, atunci până nu ai început a lucra trebuie să lucră mănă de Cuvântul Domnului. Tu dai greș în lucrările tale dar Domnul nu dă într'ale Lui. Și când lucră mănă de Cuvântul Lui poți mai puțină truda și faci mare ispravă în caz contrar, faci muncă zădarnică.

Eu cred că dacă toți frații noștri conlucrători ar învăța să lucreze numai „la Cuvântul Domnului“ atunci multe rele din poporul lui Dumnezeu ar fi înlăturate. Dar când se întâmplă că omul are în cap aer și nu înțelepciune, atunci se ridică sus, foarte sus, și apoi acolo se sparge ca o bășică umflată cu aer și cade jos.

„Incede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.“ Prov. 3 : 5—6. „Și orice faceți, cu cuvântul sa ucu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus, și mulțamiți prin El, lui Dumnezeu Tatăl.“ Colos. 3 : 17. x

C. D.

Chetsimani, Golgota și Noul Ierusalim

Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui." I Petru 2 : 21.

Dacă mergem pe un drum oarecare, trebuie să trecem prin oarecare orașe, unele mai mari iar altele mai mici. Drumul către împărăția lui Dumnezeu, trece și el prin trei orașe mai mari și despre cari eu prin mila Domnului mă voi ocupa în articolul meu.

1. Ghetsimani. Orașul din care pornește acela care voiește a sluji Domnului, poartă numele de „Ghetsimani.” Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos n'a putut să înconjoare acest loc și niciunul dintre aceia cari se predau Lui și cari voiesc a călătorii în unire cu El, nu-l pot înconjura. Ghetsimani este un oraș aici pe pământ din care pleacă toți călătorii cari voiesc să ajungă în Noul Ierusalim. „Ce găsește călătorul în Ghetsimani? O rugăciune fierbinte, sudori de sânge, lepădare de sine și un inger pentru întărire. Aceste sunt alimentele cu cari călătorul trebuie să se aprovizioneze la plecare, precum și însoțitorii săi. A sosit ceasul hotărâtor; creștinul trebuie să pornească. O rugăciune fierbinte trebuie să trase el către Dumnezeu. Drumul lui este foarte greu, are mulți dușmani în cale, el nu-l poate face singur, de aceea are nevoie de a câștiga bunăvoința Aceluia care are toată puterea în cer și pe pământ. Când privește la greutatea drumului, asudă, picurii de sudori se transformă în sânge. Drumul este greu și cere mari sacrificii. Din corpul acesta trebuie să iasă afară sângele care l-ar mai reține ca să nu facă drumul. El nu poate merge în Noul Ierusalim. Creștinul intră în agonie. El se luptă cu moartea, deodată însă vine un sol dumnezeesc sau un inger ca să-l întărească și creștinul strigă: „Tată... nu cum voiesc eu, ci cum voiești Tu.” În urmă primind încredințarea că trebuie să plece el zice: „Sculați-vă; haidem să mergem.” Marcu 14 : 42.

2. Golgota. După ce creștinul începe a călători din Ghetsimani, ajunge negreșit în Golgota. Acest oraș care poartă numele de Golgota, nu poate fi ocolit sau înconjurat de aceia cari voiesc să ajungă în Noul Ierusalim. Nu se poate lua din Ghetsimani alt drum către Noul Ierusalim care să nu treacă prin Golgota. În Golgota creștinul se întâlnește cu crucea pe

care trebuie să o ia asupra sa. Aici cad asupra lui toate disprețurile, toate batjocurile, toate prigonirile. Aici i se pare că este părăsit de Dumnezeu, de oameni și de ingeri. Aici strigă către Dumnezeu și i se pare că nu primește niciun răspuns dela El. Dacă creștinul la plecarea din Ghetsimani nu s'a desbrăcat de sine însuș, dacă sângele lui n'a ieșit ca sudorile prin pielea lui afară și dacă înlăuntrul său mai domnesc lucrurile vechi, iar el n'a învățat ce înseamnă cuvintele: „Tată... să se facă nu voia mea, ci a Ta.” el se întoarce numai decât îndărăt. La plecare a plecat din Ghetsimani, dar la înapoiere nu mai trece prin Ghetsimani ci ajunge drept în orașul Babel. Gen. 11 : 9. Iar de aici în orașul Adânc. II Petru 2 : 4. Creștinul însă care a pornit la drum desbrăcat de sine însuș, suferă durerile crucii, suferă ranele cuielor și ale spinilor ba încă pentru cei ce bat cuie în carne alui și pentru cei ce-l împung cu spini se mai roagă și zice: „Tată iartă-i, că nu știu ce fac.”

3. Noul Ierusalim. Odată ce creștinul a plecat biruitor din orașul Golgota, el ajunge în Noul Ierusalim. Aici rămâne uimit de cele ce vede și aude. Aici el vede oamenii toți îmbrăcați la fel și îi aude pe toți vorbind aceeaș limbă. Aici nu mai vede bolnavi, nu mai vede neputincioși, nu mai vede oameni răi. De aici lipsesc cu desăvârșire tâlharii, crimanalii și orice oameni răe. Aici vede el că toți oamenii se hrănesc cu aceeaș hrană. Aici vede el curgând apa vie. Aici vede el „pomul vieții.” Aici el nu mai suferă nici de foame nici de sete, aici se găsesc pentru el mângâieri din belșug. Aici aude el cântarea cea nouă: „Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pământ.” Apoc. : 5 : 9—10.

Scumpe suflate! Tu ai pornit la drum? Spune-mi pe care cale mergi și-ți voi spune unde ajungi la urmă.

X.

Vindecări Divine

Aliluia, să fie binecuvântat Isus Mielul jungheat pe Golgota, care a luat asupra Sa suferințele și boalele noastre. Ps. 103 : 3.

Prin nemărginita milă care a avut-o Domnul Isus față de mine, voiesc a declara felul în care m'a scăpat de suferința în care mă zbăteam în timp de 4 ani.

În anul 1931 am fost coprinsă de o boală cumplită numită rac (cancer). Am început amă căuta scăpare din boala mea la medici în mai multe părți. În anul 1932 am fost operată primaară la Spital în Arad, și nefiind vindecată am întrebunit fel de fel de leacuri sau medicamente. În anul 1933 fiind mai rău cuprinsă de

boală, am fost silită să merg la a doua operație, dar și după a doua operație am rămas cuprinsă de boală. În anul 1934 am fost cuprinsă de această boală și la stomach, așa că nu puteam întrebuința niciun fel de mâncare. Am mers din nou la medic și mi-a spus că dacă voi urma sfaturile sale, voi primi vindecare. Mi-a dat 16 injecții, dar după aceea am fost și mai grav bolnavă. După toate acestea am început a-mi căuta leacul la vrăjitori și descântători. Toți aceștia mi-au spus că am să mor.

Am rămas pe pat și mă cugetam la starea gravă în care mă găseam și rugam pe Dumnezeu să-mi facă scăpare; ori să mă vindece ori să-mi ia viața. Bunul Dumnezeu mi-a pus în gând să mă duc la o soră de credință apostolică din com. Măderat. N-am avut liniște ci așa bolnavă cum mă aflam, a trebuit să plec. După ce am ajuns, am început a-i spune felul meu de boală dela început și până atunci. Soră mi-a zis că dacă eu cred, Domnul Isus mă poate vindeca de boala mea și a început a-mi povesti din sf. Scriptură cum Domnul a lucrat la început cu primii creștini și El tot la fel lucrează și în ziua de astăzi. Eu am început a plânge și apoi ne-am pus cu soră la rugăciune și ru-

gându-ne de două ori, la a doua rugăciune am simțit o mișcare prin toate mădulele corpului meu iar după ce am venit dela Măderat a doua zi am început să lucrez, ceea ce în timp de patru ani nu am putut. Simțind oarecari slăbiciuni în corp, am cerut să mi se facă și ungerea cu ulei conform celor scrise de Iacob 5 : 14, ceea ce mi s'a făcut. Iar dela data de când mi s'a făcut ungerea și până în prezent să fie laudat Dumnezeu, că sunt pe deplin sănătoasă și pot lucra orice lucru. Iar soțul meu văzând că Dumnezeu m'a vindecat în așa fel, a mărturisit că Dumnezeu este cu cei ce au o asemenea credință. Și de atunci am început a urma cu soțul meu Domnului Isus rugându-ne ca El să ne boteze cu Duhul Lui Cel Sfânt.

Cine nu crede cele de mai sus, să vină să-i mărturisesc cu gura toate câte Domnul a lucrat cu mine. Adresa mea este așa: Hădean, Florița, com. Măca No. 180, pl. Siria, jud. Arad.

Măca la 4/1 1936.

(ss) Florița Hădean

Incunoștiințare

Se aduce la cunoștință tuturor următoarele: Toți aceia cari se abonează din nou la revista „Cuvântul Adevărului“, precum și toți aceia cari sunt abonați mai dinainte, dar nu primesc în regulă revista, să se adreseze pentru aceste fratelui Ioan Danciu, str. Gr. Manolescu No. 13, București II.

Iar toți aceia cari trimet bani pentru abonamente sau pentru ajutoare, să îi trimită pe adresa fratelui Gh. Bradin, Căsuța poștală No. 11. Lipova, jud. Timșitor. Tot pe adresa fratelui Bradin să trimet și articolele pentru publicat în revistă.

*

Când trimeteți bani nu uitați să scriți totdeauna pe cuponul mandatului poștal scopul pentru care îi tri-

meteti. În felul acesta ne faceți un ajutor însemnat.

Intrucât trecem și noi prin greutăți și crize, vă rugăm mult pe toți ceice sunteți în restanță cu plata abonamentului să vă siliți a o achita de urgență. Pentru că dacă voiți să vă apară revista la timp, trebuie să vă dați și voi siliința a achita plata abonamentului la timp.

*

Frații și surorile cari merg la București să binevoiască a se aproviziona cu cele necesare pe timpul cât stau în București, pentru că să nu facă sarcină fraților, cari de altfel sunt destul de lipsiți.

Red. și Admin.

Botezuri cu Duh Sfânt

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele comuni: jud. Storojineț com. Igești 8, com. Pătrăuț 3, jud. Arad com. Roșia nouă 2, Obârșia, 2 Corbești 1,

jud. Buzău com. Greceanca 4, jud. Târnava-mică com. Șomestelnic 1. Constanța 1, București 1.

Aliluia și lui Dumnezeu mărire.

Girant responsabil
IOAN DANCIU